

Sygn. akt II K 1057/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu - Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Maciej R. Socha

Protokolant Karolina Jaworska

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2017 roku

sprawy **M. G. (G.)**,

urodz. (...) w W.,

syna S. i A. z domu O.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 18 grudnia 2016 roku w N., w woj. (...), kierował motorowerem marki J. o nr rej. (...) po drodze publicznej w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem 2,24 promila alkoholu we krwi, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 12.01.2009 r. sygn. akt (...),

tj. o czyn z art. 178a§1 i 4 kk ;

I oskarżonego M. G. uznaje za winnego popełnienia czynu polegającego na tym, że w dniu 18 grudnia 2016 roku w N., w woj. (...), kierował motorowerem marki J. o nr rej. (...) po drodze publicznej w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem 2,24 promila alkoholu we krwi, tj. popełnienia występku z art. 178a§1 kk, i za czyn ten na podstawie art. 178a§1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

II na podstawie art. 69§1 i 2 kk oraz art. 70§1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego M. G. warunkowo zawiesza tytułem próby na okres lat 2 (dwóch), zaś na podstawie art. 72§1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego do pisemnego informowania Sądu o przebiegu okresu próby – raz na 6 (sześć) miesięcy, a na podstawie art. 72§1 pkt 5 kk zobowiązuje oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu ;

III na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego M. G. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na 5 (pięć) lat ;

IV na podstawie art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonego M. G. świadczenie pieniężne w kwocie 6.000 (sześć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej ;

V zwalnia oskarżonego M. G. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa, oraz nie wymierza mu opłaty.

Sygnatura akt II K 1057/16

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 17 grudnia 2016 roku w godzinach popołudniowo – wieczornych oskarżony M. G. spożył alkohol w postaci piwa. W dniu 18 grudnia 2016 roku w godzinach przedpołudniowych, będąc w stanie nietrzeźwości, oskarżony M. G. naprawiał motorower. Następnie około godziny 13:00 oskarżony postanowił sprawdzić czy udało mu się zreperować motorower. Około godziny 13:15 oskarżony M. G. kierował motorowerem marki J. o nr rej. (...) w ruchu lądowym, przejeżdżając krótki odcinek drogi ażeby sprawdzić sprawność reperowanego wcześniej motoroweru, po czym został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji, którzy stwierdzili, iż oskarżony znajduje się w stanie nietrzeźwości ; badanie wykazało, iż oskarżony kierując pojazdem znajdował się w stanie nietrzeźwości - o stwierdzonej zawartości 2,24 promila alkoholu we krwi.

/Dowód: - wyjaśnienia oskarżonego M. G. – k. 32 ;

- protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego wobec

oskarżonego – k. 2-3 /.

Oskarżony M. G. nie był wcześniej karany sędownie. Skazanie w sprawie (...) Sądu Rejonowego w W. uległo zatarciu z mocy prawa.

/Dowód: - dane o karalności oskarżonego – k. 8-9 ;

- akta (...) Sądu Rejonowego w W. /.

Oskarżony M. G. będąc przesłuchiwanym na etapie postępowania przygotowawczego oraz na rozprawie głównej przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Ponadto Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zważył co następuje:

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy uznać należy, iż sprawstwo i wina oskarżonego M. G. w przedmiocie przypisanego mu czynu nie budzi jakichkolwiek wątpliwości.

Ustalenia stanu faktycznego Sąd poczynił w oparciu o w pełni wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego M. G.. Oskarżony przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym w dniu 22 grudnia 2016 roku oraz na rozprawie głównej w dniu 17 lutego 2017 roku przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, zaś w swoich wyjaśnieniach przedstawił wszystkie okoliczności swojego postępowania. Brak jest podstaw, ażeby odmówić wiary wyjaśnieniom oskarżonego.

Potwierdzeniem i uzupełnieniem wyjaśnień oskarżonego jest w pełni wiarygodny, w żaden sposób niepodważalny dowód w postaci wyników badania stanu trzeźwości oskarżonego M. G..

Dokonując oceny przedstawionych powyżej dowodów należy stwierdzić, iż sprawstwo oskarżonego M. G. w zakresie przypisanego mu czynu nie budzi jakichkolwiek wątpliwości.

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, uznać należy, iż oskarżony M. G. swoim zachowaniem wypełnił znamiona występku z 178a§1 k.k., albowiem oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości. Problematyka tego, iż motorower jest pojazdem mechanicznym w kontekście przywołanego przepisu jest w jasny sposób omówiona w orzecznictwie (m.in. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12.05.1993 r., OSNKW 1993, 5-6, 27).

Czyn oskarżonego M. G. został popełniony umyślnie w zamiarze bezpośrednim, albowiem oskarżony chciał go popełnić.

Oskarżonemu M. G. w czasie popełnienia przypisanego mu czynu zabronionego należy przypisać winę ; okoliczności wyłączające zawinienie po stronie oskarżonego nie zachodzą.

Sąd uznał, iż czyn oskarżonego M. G. wypełnił znamiona występku z art. 178a§1 kk, a nie – jak wskazano w akcie oskarżenia – z art. 178a§4 kk. Rzecz w tym, iż skazanie w sprawie (...) Sądu Rejonowego w W. uległo zatarciu z mocy prawa, co wynika z analizy akt przywołanej sprawy. Skazanie uległo zatarciu z mocy prawa, gdyż upłynęło 6 miesięcy od zakończenia okresu próby, zaś wymierzone środki karne zostały wykonane (vide akta (...) Sądu Rejonowego w W., w szczególności k. 49 akt – wykonanie świadczenia pieniężnego). Przepis art. 14a ustawy z 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym nakazuje usunąć z tego Rejestru dane osoby, wobec której upłynęło 6 miesięcy od zakończenia okresu próby i spełnione są przesłanki do zatarcia skazania. Skutkiem tego ww. orzeczenie sądu karnego należy traktować tak jak zatarty wyrok skazujący. Okoliczność, iż sąd wykonujący orzeczenie nie podołał obowiązkowi rzetelnej weryfikacji zatarcia skazania nie może mieć wpływu na to, iż skazanie to uległo zatarciu. Końcowo wskazać należy, iż w zarzucie błędnie wskazano sygnaturę skazania (jak się okazuje zatartego) – (...).

Sąd wymierzył oskarżonemu M. G. za przypisany mu czyn karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając oskarżonemu stosownej wysokości karę, Sąd wziął pod uwagę niebagatelny ładunek społecznej szkodliwości przestępstwa i znaczący stopień winy oskarżonego. Nie można bowiem tracić z pola widzenia, iż stan nietrzeźwości oskarżonego był znaczny. Z drugiej strony, oskarżony prowadził pojazd na krótkim odcinku drogi, gdy panował niewielki ruch drogowy.

Kara sześciu miesięcy pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu M. G. za popełniony występki jest współmierna do stopnia zawinienia oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu, przy czym wymiar kary uwzględnia wskazane wyżej okoliczności. Ponadto Sąd uwzględnił cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, zwłaszcza w środowisku lokalnym oskarżonego.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego M. G. kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności, uznając, iż zastosowanie środka probacyjnego spełni swe wychowawczo – prewencyjne cele, będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Stosownie do dyspozycji art. 69§2 k.k., zawieszając wykonanie kary, Sąd wziął pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa. Sąd uznał, iż orzeczenie względem oskarżonego kary bezwzględnie pozbawienia wolności niczemu by nie służyło, zaś obecna postawa życiowa oskarżonego nakazuje dać mu szansę i warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby lat dwóch, przy czym Sąd na podstawie art. 72§1 pkt 1 kk zobowiązał oskarżonego do pisemnego informowania Sądu o przebiegu okresu próby – raz na 6 (sześć) miesięcy, a na podstawie art. 72§1 pkt 5 kk zobowiązał oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu.

Orzeczonej wobec oskarżonego M. G. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat uwzględnia skalę naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez tegoż oskarżonego. Niewątpliwie oskarżony naruszył zasady te w takim stopniu, iż wyprowadzić należy wniosek, że prowadzenie przez oskarżonego jakichkolwiek pojazdów mechanicznych w chwili obecnej zagraża bezpieczeństwu w komunikacji, zaś oskarżony powinien przemyśleć swoje zachowanie, ażeby nie powodować takiego zagrożenia w przyszłości. Orzeczonej wymiar środka karnego spełnia przy tym wszelkie jego cele, tak w zakresie prewencji indywidualnej, jak i prewencji ogólnej.

Na podstawie art. 43a§2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego M. G. świadczenie pieniężne w kwocie 6.000 (sześć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej ; orzeczenie to w realiach niniejszej sprawy stanowi właściwą reakcję karnoprawną na zachowanie oskarżonego.

Orzeczenie w części dotyczącej zwolnienia oskarżonego M. G. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania wydatków oparto o przepis art. 624 § 1 k.p.k., natomiast w części

dotyczącej nie wymierzenia opłaty – o przepis art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych. Rozstrzygając o kosztach sądowych, Sąd miał na uwadze aktualną sytuację życiową i materialną oskarżonego.